

KORKMAK CESARET İSTER!

Goosebumps®

VAMPIR NEFESİ

R. L. STINE

X-
LIB
RIS

GOOSEBUMPS

VAMPIR
NEFESİ

R. L. STINE

Çeviren: Güneş Çıgay

“Bir kurt adam geceleyin arkanızdan yaklaşırken o kadar sessiz adım atar ki hiçbir şey duyamazsınız. Sıcak, ekşi nefesini ensenizde hissedene kadar kurt adamın orada olduğunu anlamazsınız bile.”

Eğildim ve Tyler Brown’ın ensesine var gücümle üfledim. Çocuğun gözleri dışarı fırladı ve boğulur gibi berbat bir ses çıkardı.

Tyler’a bebek bakıcılığı yapmayı seviyorum. Öyle kolay korkuyor ki.

“Kurt adam hareket edemeyişini diye nefesiyle seni dondurur,” dedim fısıldayarak. “Kaçamazsın. Tekme atamaz ya da kollarını hareket ettiremezsin. Bu da kurt adamın derini yüzmesini kolaylaştırır.”

Tyler'ın boynuna sıcak bir kurt adam nefesi daha gönderdim. Titrediğini görebiliyordum. Usulca inledi.

Arkadaşım Cara Simonetti, “Kes şunu Freddy. Onu gerçekten korkutuyorsun!” diye beni azarladı. Odanın karşısındaki sandalyeden kaşlarını çatmış, bana sert sert bakıyordu.

Tyler ve ben kanepedeydik. Fısıldayarak onu güzelce korkutabilmek için iyice dibine oturmuştum.

“Freddy, o sadece altı yaşında,” diye hatırlattı Cara. “Haline bir baksana. Baştan ayağa titriyor.”

“Bayıldı,” dedim ona. Tyler’a döndüm. “Gece geç saatlerde dışarı çıkarsan ve ensende kurt adamın sıcak nefesini hissedersen sakın arkanı döneyim deme,” diye fısıldadım. “Arkanı dönme. Onu gördüğünü anlamasına izin verme; çünkü o zaman *saldırır!*”

Saldırır kısmını bağırarak söylemiştim. Sonra Tyler'ın üzerine atladım ve iki elimle onu var gücümle gıdıklamaya başladım.

Bir çığlık kopardı. Aynı anda hem ağlıyor hem de gülüyordu.

Nefesi tıkanana kadar onu gıdıkladım. Sonra bıraktım. Ben çok iyi bir bebek bakıcısıyım. Gıdıklamayı ne zaman bırakacağımı hep bilirim.

Cara ayağa kalktı. Beni omuzlarımdan yakala-

yıp Tyler'dan uzaklaştırdı. "O sadece altı yaşında Freddy!" diye tekrarladı.

Cara'yı yakalayıp yere yatırdım ve gıdıklamaya başladım. "Kurt adam *yine saldııyor!*" diye bağırdım. Başımı geriye devirip kötölük dolu bir kahkaha attım.

Cara ile güreşmek her zaman büyük bir hatadır. Karnıma öyle bir yumruk attı ki gözümde yıldızlar çaktı. Cidden. Kırmızı ve sarı yıldızlar. Nefesimi toplamak için yuvarlanarak uzaklaştım.

Nefesinin kesildiği oldu mu hiç? İyi bir duygu değildir. Bir daha asla nefes alamayacakmışsın gibi gelir.

Gözümde yıldızlar çaktırmak Cara'nın hobisi. Bunu her zaman yapar. Hem de tek bir yumruk sallayarak.

Cara sert kızdır.

Bu yüzden de benim en iyi arkadaşım. İkimiz de sert tipleriz. İşler zorlaştığında bile asla pes etmeyiz!

İstediğine sor. Freddy Martinez ve Cara Simonetti. İki sert çocuk.

Çođu kişi bizim kardeş olduğumuzu sanıyor. Galiba birbirimize biraz benzediğimiz için. İkimiz de 12 yaşına göre epey iriyarıyız. Benden birkaç santim daha uzun gerçi, ama ona yetişmek üzereyim.

İkimizin de dalgalı siyah saçları, koyu renk gözleri ve yuvarlak yüzü var.

Dördüncü sınıfta onu dövdüğümünden beri arkadaşsınız. Herkese *beni* dördüncü sınıfta *dövdüğünü* anlatır.

Yok artık.

Ne kadar sert olduğumuzu öğrenmek ister misin? Öğretmenimiz tebeşiri tahtaya sürttüğünde çıkan o iğrenç sesi *severiz!*

Buna herkes katlanamaz.

Her neyse, Tyler bizim evin karşısında oturuyor. Ne zaman ona bakıcılık yapсам Cara'yı ararım ve genelde o da yanımıza gelir. Tyler, Cara'yı benden daha çok sever. Ben ona ödünü kopartan hikâyeler anlattıktan sonra Tyler'ı hep Cara sakinleştirir.

“Bu gece dolunay var Tyler,” dedim, çalışma odasındaki yeşil deri kanepede ona doğru eğilerek. “Pencereden dışarı baktın mı? Dolunayı gördün mü?”

Tyler başını hayır anlamında salladı. Kısa sarı saçlı kafasının yanını kaşıdı.

Mavi gözleri kocaman açılmıştı. Kurt adam hikâyesinin devamını bekliyordu.

Daha yakına eğildim ve sesimi alçalttım. “Bir kurt adam dolunayda dışarı çıktığında yüzünde kıllar çıkmaya başlar,” dedim ona. “Dişleri uzadıkça

uzar ve sivrileşir. Çenesinin altına ulaşana kadar durmazlar. Vücudu da bir kurt gibi kürkle kaplanır. Ve parmaklarından pençeler çıkar.”

Tırnaklarımı Tyler’ın tişörtünün önünde gezdirdim. Nefesi kesildi.

“Onu gerçekten korkutuyorsun,” diye uyardı Cara. “Bu gece hiç uyumayacak.” Onu umursamadım. “Ve sonra kurt adam yürümeye başlar,” diye fısıldadım Tyler’a doğru eğilerek. “Kurt adam ormanda yürür, kendisine bir kurban arar. Arar... karnı aç bir halde... Yürür... Yürür...”

Oturma odasından ayak seslerini duydum. Ağır adımlar halının üzerinde gümbürdüyordu.

İlk başta onları hayal ettiğimi sandım.

Ama Tyler da onları duymuştu.

“Yürür... Yürür...” diye fısıldadım.

Tyler’ın ağzı açıldı.

Ağır ayak sesleri yaklaştı.

Cara sandalyesinde kapıya doğru döndü.

Tyler güçlkle yutkundu.

Artık hepimiz ayak seslerini duyuyorduk.

Ağır, gümbür gümbür ayak seslerini.

“Gerçek bir kurt adam!” diye ciyakladım. “Bu gerçek bir kurt adam!”

Üçümüz de çığlık attık.

Kurt adam, “Yok artık,” dedi.

Tabii ki gerçek bir kurt adam değildi. Tyler’ın babasıydı.

Bay Brown paltosunu çıkarırken, “Üçünüz ne yapıyorsunuz bakalım?” sordu. O da Tyler gibi sarı saçlı ve mavi gözlüydü.

Cara, “Tyler’ın ödünü koparıyorduk,” diye yanıtladı.

Bay Brown gözlerini devirdi. “Bunu *geçen sefer de* yapmamış mıydınız?”

“Her zaman yapıyoruz,” diye yanıtladım. “Tyler buna bayılıyor.” Oğlanın sırtını tıptışladım. “Bayılıyorsun, değil mi?”

“Sanırım,” dedi kısık bir sesle.

Tyler'ın annesi kazağını düzelterek odaya girdi. "Tyler'a yine kurt adam hikâyeleri mi anlatıyordun Freddy?" diye sordu. "Geçen sefer bütün gece kâbus gördü."

Tyler, "Hayır, görmedim!" diye karşı çıktı.

Bayan Brown çıkıcıkladı. Bay Brown, Cara ile bana beşer dolar uzattı. "Bakıcılık yaptığınız için teşekkürler. Sizi eve bırakmamı ister misiniz?"

"Hayatta olmaz," diye yanıtladım. Benim korkağın teki olduğumu mu sanıyordu? "Sokağın hemen karşısına gideceğiz."

Cara ile onlara iyi geceler diledik. Henüz eve gidesim yoktu. Bu yüzden Cara'yı eve bıraktım. Hemen yan sokağımızda oturuyor.

Dolunay üzerimizde parlıyordu. Yürürken, karanlık evlerin üzerinde alçaktan süzülerek bizi takip ediyordu sanki.

Kurt adam hikâyeme güldük. Tyler'ı ne kadar korkuttuğuna da güldük.

Korkma sırasının bize gelmek üzere olduğundan haberimiz yoktu.

Hem de ne korkma.

* * *

Cumartesi öğleden sonra, Cara bize geldi. Masa hokeyi oynamak için hemen bodruma indik.

O, DIŐ HEKİMLERİNİN EN KORKULU RÜYASI...

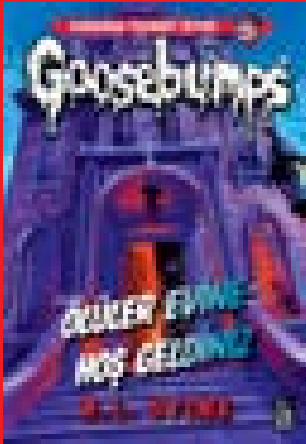
Freddy Martinez ve arkadaşı Cara'yla tanış. Bu ikisi hiçbir şeyden korkmaz. Gerçi bu, Freddy'nin bodrum katında keşfe çıkmalarından önceydi. Gizli odayı bulmalarından önce.

Vampir Nefesi şişesini bulmalarından önce.

Zavallı Freddy ve Cara. Vampir Nefesi şişesini açmaları bir hataydı. Çünkü şimdi Freddy'nin bodrumunda bir vampir var.

Ve kendisi çok ama çok susamış durumda...

Serinin diğer kitabı

“Cara ile birlikte tünelde Kont Gecekanat'ın peşine takıldık.

Pelerinini arkasında

dalgalandırarak önümüzde sessizce havada süzülüyordu.

'Çok susadım...'

diye mırıldanmaya devam ediyordu.

'Öyle susadım ki...”

QR kodu okutunuz

Dijital fiyat etiketi

Sertifika no: 44919

ISBN 978-625-6534-79-7

9 786256 534797

